

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 28. oktobra. [Izv. dop.]

Carinske in trgovinske zveze z Ogersko vsprejme se člen V. brez ugovora. Pobiranje carine in uprava dotična ostane torej pri starem. Člen VI. govori o sanitetnej upravi za pristanišča in morje, dalje o pristojbinah na morskih ladjah, o Lloyd, ki bode podrejen ministerstvu vnanjih zadev. Pri členu VII. govori poslanec Friderik Suess, ki velja kot strokovnjak, o regulaciji Dunava pri Gönyöji na Ogerskem, za kar je vlada v Budimpešti pripravljena potrošiti 17 milijonov goldinarjev, dalje o potrebi, da se struga Dunava pri Železnih vratih raztegne. Člen VII. je vsprejet, jednako tudi VIII, IX. in X.

K členu XI. je poslanec Derschata z drugovi naznanil nasvet manjšine, ki se nasaja zoper vkupno zaračunjevanje vseh davkovskih rešitucij in bonifikacij od blaga, ki se izvažajo čez carinske meje Avstro-Ogerske z Bosno in Hercegovino vred. Derschatta je od mesta Gradca izvoljeni poslanec, znan

kot pratevtonski boritelj, pa videti mu res ni, da bi se ga moralo vse bati. Govori jako slabo, prav za prav čita, da ga niti najbližnji tovariši ne poslušajo posebno pazno, le ko je zopet vladi in večini zabavljal, pritrjevali so mu z rokoploskanjem. Za njim govori zopet neizogibljivi Menger, dalje poljski poslanec o carini na petrolej in znani Ausserer o soli. Naslednji govorniki izvolijo dva generalna govornika; prvi torej dobi besedo češki poslanec Hevera, ki res izvrstno brani češko-moravsko sladkorsko industrijo. Konečno posvari levičarje, ki so mu se rogali in smejali. Hevera jim očita malomernost za najvažnejše koristi narodnega gospodarstva. Za njim govori antisemit Türk, a ob jednom strasten velikonemec. seka po židih in priporoča zvezo z Nemčijo, a tudi da se cena soli zniža ter pritrjuje zastran davka na sladkor poslancu Heveri. Ausserer je nasvetoval poseben predlog zastran soli in Türk je zahteval po imenih glasovati. Na desnici manjka mnogo poslancev in o tej zadevi se poprej ni razgovarjalo v klubih. Ob 1/3. uri naznani predsednik, da je Ausserer propal s 134 proti 137 glasom in odsekovi predlogi so vsprejeti. Ko bi desnica bila propala, navstal bi bil strahovit vriš, za kar je bilo že pripravljeno na levi, pa tudi nagodba z Ogersko bi se zavlekla samo levičarjem na ljubo, a ceneje soli še zavoljo Aussererja ne bi dobili. To je sedaj zelo gotovo. Sicer pa je Ausserer to tudi dobro vedel, njemu je bilo le za rogoviljenje. Desnica je zastran soli vsprejela resolucijo, da se naj vlada naša z ogersko pogaja, da se cena zlasti živinske soli zniža in živinorejcem po znižanej ceni prodaja. Ta pot je sedaj jedino prava, kakor levičarji sami priznavajo, na primer zagrizeni Herbst in štajerski Posch. Slednji je rekel, da je Aussererjev predlog samo „manever“.

Tausche govori še k členu XII. o avstrijskej valuti in priporoča zlato valuto. — Seja jutri.

K bankovnemu vprašanju.

Na Dunaji 26. oktobra.

Predloga za privilegij avstro-ogerske banke se je včeraj pretresala v pododseku in dr. pl. Bilinski je kot poročevalec nasvetoval, naj se odobri bankovni statut po predlogih vlade, ako pododsek sklene naslednje:

čenihih stekel, nazadnje Galata in Pera v popolni svitlobi, grič, milijon hišic, vsakega mala, druge nad drugimi; prav visoko ležeče mesto, posuto z minareti, kuplami, cipresami, na vrhunci spomniške palače poslanikov in velik turen galatski, v vznožji prostrana pomorska ladijevna v Tophanu (skladišče topov) in pa gozd ladij. Kakor se je megla izgubivala, daljšalo se je mesto ob Bosporu. Neprestano so na izpregled hodila predmestja za predmestji, potegujoča se od gričevih vrhov tja do morja, široka in gosta, protrgana z belimi džamijami. Dalje je bilo videti vrste ladij, majhine luke, palače tik morja, letovnice, vrtove, gozde, kioske, gaje, loge; pa spet daleč v megli druga predmestja, katerih so videvali le vrhovi, od solnca zlačeni. Tolika je živost barv, bujnost zelenja, izpremen izgledov, tolika veličajnost, milina, ljubkost, da uzklikuješ, kakor bi obnored. Na ladiji zijajo vsi; potniki, morščaki, Turki, Evropci, otroci, vsi trdo molče. Človek ni vedel, kam bi pogledal. Od jedne strani je Skader pa Kadikjöh, od druge strani je serajski rt, pred nami Galata, Pera, Bospor. Da moreš vse videti, moraš se vrteti okolu samega sebe, pa res smo se vrtili, ter metali plameneče poglede na vse strani,

„Naprosi se vlada, da od avstro-ogerske banke zadobi, še predno se bode predloga obravnavala v odseku za nagodbo, trdno zagotovilo:

1. da banka z gospodarskimi in pridobitnimi zadrugami ne bode glede na kredit neugodniši ravnala, kakor z drugimi, ki kredita prosijo (čl. 60);

2. da pri imenovanji cenzorjev ne bode po čl. 64 povpraševala le trgovinskih in obrtnih zbornic, marveč tudi poljedeljske svete, oziroma c. kr. kmetijske družbe;

3. da bode za hipotekarne zajme veliko nižo provizijo odslej določevala in prejemala;

4. da svojih objav ne bode le razglašala po listih, ki jih člen 59 imenuje, nego v kraljevinah in deželah, državnozbornsko zastopanih, tudi po deželno-uradnih časnikih s tistim jezikom, v katerem izhaja uradni časopis;

5. da bode strankam dopisovala v deželnih jezikih, c. kr. oblastvom pa v uradnem jeziku;

6. da bode v kraljevinah in deželah, državnozbornsko zastopanih, 1888. in 1889 leta po pet, vkupe deset podružnic ustanovila na mestih, ki jih bode finančno ministerstvo že sedaj določilo;

7. da bode potem, ko bode predrugučena postava o skladiščih, plačevala in eskomptovala tudi varante in da bode pritiskala na predrugučbe, ki se bodo v tem oziru v statutu dogovorile z ogersko vlado.

Vrhu tega je poročevalec predlagal nekaj resolucij do vlade, v katerih je izrečena želja, da se postavno uravnajo skladišča, da se podružnicam denar banke izroča po potrebi dotičnega trga, da se bolj udomači giro občevanje itd.

Kaka bode usoda teh poročevalčevih predlogov, ki bi pač uresničeni dokaj koristili gospodarstvu in velikemu prometu, to se danes še ne ve. Ali bodi usoda ta tudi najboljša, v tem bode jako malo tistega izpoljenega, kar se po pravici glede na delokrog privilegovane banke zahtevale nekatere desniške stranke za narodnosti in dežele. Čehi so s svojimi poglobitnimi točkami popolnem propadli. Sami za-se so premalo močni, da bi vlado pritirali na drugo pot, a zaveznikov nima razen peščice, razen slovenskih poslancev. Poljak se upira težnju Čehov, ne pomisli, da s tem le kvaro dela sa-

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

(Dalje.)

Ladija je ležala še vedno nepremakljivo mej Skadrom in serajskim gričem. Megla zakriva ves Bospor od Skadra dalje, potlej vso Galato in vso Pero, kateri sta pred nami. Mimo nas hodi sila ladij, parobrodicev, čolnov, jadrenic, pa nihče se zanje ne zmeni. Vsakega oči boljijo v ono temno zagrinjalo, ki pokriva evropski del mesta. Tresel sem se nepotrpežljivosti in blagodejnosti. Še nekoliko trenutji, na, pa imaš čudesni izgled, ki ti prežene uzklik iz duše! Toliko da sem mogel mirno držati gledalo na obeh, tako so se mi tresle roke. Ladijvodja me je gledal, dobri ta človek pa se navžival moje ginjenosti; zadovoljno si je mencial roke pa klical: — „Smo že tu, smo že tu!“

Naposled so začele izza zagrinjala kazati se bele pege, na to meglen obris velikih višav, zatem raztreseno in živahno blesketanje od solnca razsve-

smejali se, molče kretali z blagodejnostjo, ki nas je dušila. Lepi trenutki so to, večni Bog!

In vendar nam je bilo največi in najlepši del še le videti. Še smo stali nepremakljivo na tej strani serajskega rta, in če mimo tega me greš, ne moreš videti Zlatega roga, najlepši carigradski razgled pa uživaš na Zlatem rogu. — „Gospoda, pazite,“ deje ladijvodja, predno zapove dalje ploviti, „zdaj prihaja odločilni hip. V treh minutah bomo pred Carigradom.“

Vsega me pretrese.

Čakali smo še nekoliko trenlajev.

Ah, kako mi je bilo srce! S koliko dušno ganjenostjo sem pričakoval blažene besede — „Naprej!“

— „Naprej!“ izreče ladijvodja. Ladija se zaziblje, pluska naprej.

Res! O kralji in knezi in vladarji, vi Krezi, ta hip sem vas miloval. Moje mesto na ladiji je bilo vredno, kolikor vse vaše blago, in jednega samega pogleda bi ne bil dal za celo cesarstvo.

Jedna minuta, še jedna, pa smo mimo serajskega rta, vidimo velik in svetel prostor ter sila stvarij in barv . . . vrhol je za nami . . . vidiš ga.

memu sebi. Najsjajnejša ilustracija sedanjih razmer na desnici je pač to, da nema dovolj podpore niti češka terjatev, da bi bankovci imeli svoja imena v vseh avstrijskih jezicah. Uprašamo pač: kje naj sicer enakopravnost dobi svoje zastopnike, če jih niti ni najti na desnici? V klubu poljskem ni bilo toliko mož, da bi pristali na jezikovno enakopravnost na bankovcih, klub je s svojim sklepom pobil češko terjatev, ker jej je bil odrekel svojo podporo. Tako dalje smo! In grof Hohenwart, voditelj desnice, imel je tudi svoje pomisleke in bili so taki, da so se njegovi kolegi, poslanci slovenskega naroda, ta pot odločili od svojega predsednika. Mi menimo, da bi slovenski poslanci morali biti složni vsaj glede na enakopravnost in da bi morali vsi vselej hiteti na tisto stran, kjer se enakopravnost zagovarja in uveljaviti skuša. Tako vsaj pričakuje slovenski narod, to je bil izraz narodnega mnenja, osobito pa volilcev Ljubljanskih. Ali tudi ta pot je v naši delegaciji nemški element pokazal svoj sad. Poslanec Šuklje moral je v klubu izjaviti, da se tovariši ne strinjajo z ekscelenco grofom Hohenwartom ter da bodo v zbornici stopili na stran Čehov, kadar bodo zahtevali slovanske napise na bankovcih. Žalostno je to cepljenje, a tak je sad naše slepote in našega tavanja ob volitvah!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. oktobra

Kakor znano, je **naučno ministerstvo** upeljalo šolske marke. Te marke so pa povsod le nemške, tudi za češke in poljske srednje šole. S tem je naučno ministerstvo očitno zopet prezrlo jezikovno enakopravnost in nemščini dalo neko prednost. Češki listi mislijo, da je naučno ministerstvo nalašč hotelo s temi markami žaliti nenemške narodnosti.

Tudi **šlezjski Nemci** so čutili, kakor štajerski, potrebo pokazati svoje sovraštvo do Slovanov. Opavski mestni zbor je sklenil s 24 proti 2 glasoma, da se bodo mestne učiteljske in uradniške službe oddajale le prosilcem odločno nemškega mišljenja in mestna dela oddajala samo Nemcem. Proti temu predlogu govoril je samo mestni odbornik Fiedler.

Vnanje države.

Kakor smo že povedali, je bila po Sofiji razširjena vest, da se je odstranjen **bolgarsko regentstvo**. Kakor se je pozneje poizvedelo, se je resnovala zarota proti regentom in vladi. Prefekt v Lompalanki nameraval je v svojem okraju sklicati milico, da bi z njeno pomočjo ujel in zaprl regente na potu v Trnovo. Vlada je pa o pravem času to zvedela in ukazala zapreti prefekta in še več družih oseb. — V Trnovo so odšli samo vladni pristahi, Karavelovci in Cankovci se pa ne bodo udeležili sebranja, kateremu Rusija zakonitosti ne priznava. — Bivši naučni minister Grekov odposlan je v Carigrad, da izroči Porti odgovor na Gadbanovo noto in poizve, kaj poreče Turčija, ko bi Bolgari poklicali Aleksandra nazaj. V Carigradu bodo pa najbrž to Bolgarom odsvetovali, dobro vedoč, da bi potem tudi Turčija utegnila priti v nevarnost. Ako bode pa regentstvo spoznalo, da ne kaže nazaj klicati Battenberžana, ker bi potem nobena vlast ne podpirala bolgarske vlade, utegne pa res priporočati za bolgarski prestol kakega kandidata, v katerem se sodi, da bi bil Rusiji po volji. Kot taki se imenujejo vojvoda Oldenburški, vojvoda Leuchtenberški, danski princ Valdemar in vojvoda Aleksan-

der Meklenburg-Streliški. Poslednji je 28 let star in je nadporočnik v 1. gardiskem polku. Njegov oče bil je oženjen z veliko kneginjo Katarino, hčerjo velikega kneza Mihajla. Ta volitev bi ne imela nobenega uspeha. Car bi nekda ne pustil nobenemu imenovanemu vojvodi prevzeti bolgarski prestol, ko bi ga volilo sedanje nezakonito sebranje. Danski kralj tudi svojemu sinu ne bode dovolil, da bi šel v Bolgarijo.

Da se **Rusija in Bolgarija** ne moreta nikakor sporazumeti, temu je mnogo krivo to, da se v Bolgariji še vedno agituje za kneza Aleksandra. Vlada na jedni strani izjavlja, da ga ne mislijo več voliti, na drugi strani pa agituje zanj. Battenberžanov tajnik in njegov adjutant prišla sta v Trnovo. Kaj imata tam opraviti, če ne agitujeta za Aleksandra? Govori se, da je gotovo, da veliko sebranje ne bode vsprejelo kneževe odpovedi, ampak ga hoče poklicati nazaj. Knez se bode pa vrnil po morji, ker bi ga sicer Avstrija internovala. Ruski ladiji prišli sta v Varno zategadelj, da zabranita izkrcanje knezu. Sicer pa ne bode dosti pomagalo Battenberžanovim privrženecem v Bolgariji, če ga tudi zopet voli sebranje. Rusija bode to zmatrala za izzivanje in bode zasela Bolgarijo. Rusija ima nekda dve diviziji že pripravljene za odhod v Bolgarijo. Prepeljali ja bodo po morji, ker Rumunija neče dovoliti prehoda. Ko bodo ruski vojaki v Bolgariji, bode takoj domača vojska potegnila z Rusijo in odstranila sedanje regentstvo in vlado. Sedaj pa Rusija ne more predlagati nobenega kandidata za prestol, ker se je bati, da bi ga Bolgari ne volili. Regentstvo bi ga sicer priporočalo, a na skrivnem bi se pa dogovorilo s poslanci, da naj ga nikar ne volijo. Potem bi se pa opravičevalo, da je vse storilo za ruskega kandidata, a narod ga ne mara. Ali če bi bil voljen tudi ruski kandidat, bi se ne mogel dolgo vzdrževati, dokler Stambulov in njegovi privrženici vodijo narod. Zategadelj mora Rusija skrbeti, da najprej v Bolgariji pridejo Cankovci na krmilo. — Ruski listi hvalijo vlado, da je poslala dve ladiji v Varno in jej prigovarjajo, da bi ruske čete zasele Varno, ker brez vsakih jamstev Rusija ne more varovati svojih koristij v Bolgariji. Ruska vlada je, kakor se iz Rima poroča, nekda naznanila velevlastim, da zasede Bolgarijo in ostanejo njene čete tako dolgo v deželi, da se razveljavijo volitve velikega sebranja. Italijanski minister-ski svet se je že posvetoval o dotični ruski noti in sklenil o tej stvari sporazumeti se z družimi velevlastmi.

„Novoje Vremja“ objavilo je pomenljiv članek o **ruskeji vojski** in ruskeji diplomaciji. Rusko vojsko jako hvali. Od Petra Velikega se je vojska vedno pokazala, da je vredna velikega organizatorja. V prejšnjem stoletju ima pokazati dva vojskovodji, kakoršnih je samo kakih 10 v vsej zgodovini, Petra Velicega in Suvarova. Rusi so zmagali vojske Friderika Velicega in Napoleona. Ruski vojaki so bili skoro v vseh evropskih prestolnicah. Ko so vrgli velikana Napoleona, obvarovali so Dunaj in Carigrad. Vsak kos novopridobljene zemlje si je Rusija prikupila s krvjo. Najbolj se je pokazala moč Rusije v nevarnih trenutkih, ko je ves narod prijel za orožje, da brani domovino pred velikim, krivičnim sovražnikom. Uspehi ruskega orožja bili bi veliki, da ni diplomacija vsega pokvarila. Ruski diplomati neso kos svoje nalogi. Mnogi mislijo, da je dosti, da umejo gladko francoski govoriti in pisati, nositi modne frake in redingote, ter občevati v salonih. Diplomatična služba ima baš privilegovana mesta za gojence privilegovanih zavodov, ki žele samo priti v civilizovano Evropo, da potem prijetno žive. Ruska diplomacija je pa tudi napačno organizovana. Tako ima Rusija v Rimu veleposlanika, v Sofiji pa diplomatskega agenta. Očitno je, da je to za Italijo preveč, za Bolgarijo premalo. V Bernu in Madridu ima Rusija poslanika, ravno tako tudi v Teberanu in Pekingju, če tudi sta poslednji mesti za Rusijo

mного važnejši. Rusija mnogo lahkkih diplomatskih mest drago plačuje, premalo pa taka, kjer je treba delavnosti, energije in znanja. Kak narodni duh veje v ruskeji diplomaciji, najbolje kaže to, da je izmeje 70 konzulov 40 tujcev, mej 230 podkonzulov je pa samo 10 Rusov. Ruski konzuli navadno nemajo niti pojma o ruščini.

Nemški prestolonaslednik vrne se v novembru iz Italije. Predno se vrne, bode pohodil še jedenkrat laškega kralja v Monzi. Politični krogi pripisujejo veliko važnost sedanjemu bivanju cesarjeviča v Italiji. Misli se, da se bode dogovoril z italijanskimi državniki, da bosta Italija in Nemčija druga drugo podpirali, ko bi se začela kaka vojna.

Anglija se hoče, kakor se poroča iz Londona, bolj približati Avstriji in Nemčiji. Na ta način misli najbolje zavarovati svoje koristi v Egiptu.

Dopisi.

S Ptuja 28. oktobra. [Izv. dopis.] Volitev poslancev v deželni zbor vršila se je danes v najlepšem redu. V „Narodnem domu“ zbrali so se volilni možje pred volitvijo v lepem številu — prišlo jih je pred volitvijo 92. — Drugi so dobajali na volišče, ker neso mogli priti pravočasno zavoljo slabega vremena. V volilno komisijo izbrani so bili od narodne stranke: veleč. čast. gosp. Ant. Frelj, nadžupnik pri sv. Križi pri Slatini, veleč. čast. g. Jakob Meško, nadžupnik v Žavri, gosp. Fran Urbas, veleposestnik v St. Lovrenci na Dravskem polju in dr. Fr. Jurtela per acclamationem. Vladni komisar je bil g. Zupanchich. Izvoljen je dr. Fr. Jurtela s 142 od 143 glasov. Gotovo jako lepa volitev. Čast volilcem in gospodu izvoljencu! Po volitvi bila je vesela zabava v „Narodnem domu“.

Iz Trsta 28. oktobra. [Izv. dop.] Kdor pozna žalostne razmere Slovencev v Trstu in okolici, kdor vidi njih nezno stanje, mora se čuditi njih upravnirvanskej resignaciji, s katero prenašajo vse navale in nasilja oholih nasprotnikov. Nič jih ne moti italijanska brezozirnost in aroganca, oni sladko spe ter voljno in potrpežljivo, kakor jagnjeta, prenašajo krivice, ki se jim godijo. Da si na tak način ne pridobijo ni ugleda ni spoštovanja, si lahko mislite. Kako visoko jih ceni slavni magistrat, vidimo iz njegovih naredb. Ker vsega ni mogoče pregledati in pretresti, oglejmo si vsaj nekaj stvari.

V vsaki državi na širnem svetu imajo državljani pravico svobodno voliti si župane po svoji volji. Tržaški okoličani imajo z meščani vred jednega župana, vsak okraj zase pa svojega podžupana ali kakor slove v uradnem jeziku „capovilla“. Pred nekoliko leti volili so naši okoličani svobodno svoje župane, izbirali so se v to možje, katere so čislali in spoštovali, od katerih so bili prepričani, da hočejo in znajo braniti in postopati njih pravice in koristi pred magistratom. To pa našim očetom „očetnjave“ ni bilo po volji, zato so v svoji ljubezni do okoličanov sklenili pribrani jim trud, ki so ga imeli s temi volitvami in sedaj jim že nekoliko let magistrat kar na kratko imenuje „capovillo!“ Naš magistrat pa vrlo dobro vé, zakaj in komu podeli to čast in plačo.

Mož, ki hoče biti občinski načelnik v okolici, mora biti pred vsem jako prožne narave, on ne sme po svoje niti misliti niti govoriti, temveč biti v vsem in povsod veren in poslušen sluga magistratski, ki ne sliši in ne vidi družega na svetu, nego magistrat. Za koristi in potrebe svojih občanov naj bode slep in gluha, nasprotno pa mora biti vrla podpora italijanskega gospodarstva in italijanske kulture. Tako poznam „capovillo“ v jednom največjih okrajev v okolici. Ta mož nima v celem občini najmanjšega ugleda in spoštovanja, vse se mu roga in smeje, vsak mu nadava imena in priimke, vsak pastir ga tika. In vendar je to človeče „capovilla“ in oblasten mož, poklican, da vzdržuje red in mir v svojem kraji, da varuje ugled postave, da čuje nad pravicami svojih občanov. Ni li s tem, da je izbral zato najnesposobnejšega moža, pokazal magistrat, kako malo šteje te okoličane, katerim je dal za capovillo človeka, katerega bi sami še za črednika ne hoteli? Pa kaj da bi bilo samo to, a ljudstvo se na tak način demoralizuje in pridi, ter mora po sili zgubljeni vero v pravico in zakone in pa spoštovanje do njih vršiteljev! To nas izkušnja tudi uči. Baš v onem okraji nadleguje omenjeni „capovilla“ v družbi z okrajnim komisarjem najčastitejše občane, vabita jih ob pred se na odgovor za vsako narodno dejanje, narekavata jim globe, grozita z žandarmi... O volitvah hujskata in ščujeta proti narodnjakom, katere ovirata z vsemi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi v izvrševanju njih pravic. Se

Carigrad! Carigrad brezkončni, veličajni, uzvišeni! Slava bodi stvarniku in človeku! Še sanjalo bi se mi ne bilo o tolikej lepoti!

Zdaj pa opisuj, siromače, oskrunjav s svojo besedo božanstveni ta prikaz! Kdo se usoja opisati Carigrad?

Chateaubriand, Lamartine, Gautier, kaj ste besedičili? In vendar se gnetejo podobe in besede v spominu ter teko iz peresa. Vidim, govorim, pišem, vse skupaj, brez upanja, ali s sladkostjo, ki me opaja. Poskusimo!

Zlati rog pred nami je kakor široka reka, na dveh bregovih sta dve vrsti gričevih višav, na katerih se vzdigata in razprostirata dva usporejena dela mestna, dela, ki obsegata osem milj gričevja, dolinic, zalivov, predgorij, stotine amfiteatrov v spomenikih in gajih; dve velikanski grmadi hiš, džamij, trgovišč, serajev, kopeli, kioskov, z neštevilnimi bojami šaranib. Sredi vsega tega se vzdigajo tisočeri minareti s sijajnimi vrhovi, proti nebu kipečimi, kakor orjaški stebri slonokoščeni. Kažejo se gozdi cipres, v temnih progah spuščajo se z višav do morja, obvijajoči predmestja in luke. Bujna zelenina se dviga in preliva povsod, venča vrhove kakor s

perjanicami, sileč po strehah ter nagibajoč se čez breg v morje.

Na desnem je Galata z gozdom jambor in zastav; nad Galato je Pera, ki po nebu črta v mogočnih obrisih palače evropske. Pred nami je most, vezoč oba bregova, po njem se pomikata dve vrsti raznopisanih ljudij. Na levo je Carigrad, razprostrt na svojih širokih gričih, katerih vsaki nosi orjaško džamijo s svinčeno kuplo in s zlatimi vrhovi. Tu je sveta Sofija, bela in vijoličasta; tam džamija sultana Abmeda, okrožena s sedmimi minareti; Solimana velikega, ovenčana z desetimi kuplami; sultanke Valide, ki se zrcali v morji; na četrtem griču je džamija Muhameda II.; na petem džamija Selimova; na šestem Tekfur-Seraj; nad vsemi višavami pa se beli seraskijerski stolp (čuvajnica ognje-straznikov), ki nadkriljuje bregova dveh kopen, od Dardanel pa do Črnega morja.

Tam dalje od šestega štambulskega griča in od Galate naprej se vidijo le nejasni obrisi, osti mest in predmestij, majhne luke, ladje in gozdovi, izgublajoč se skoro v azurnem zraku, kar se ti ne zdi več, da so resnične stvari, ampak slepila zraka in svetlobe.

(Dalje prih.)

li pravi to vzdrževati mir in red, varovati ugled postav, štiti koristi in pravice občanov? Tako se godi po celem okolici in vendar tega nikdo ne vidi nikdo se ne ustavlja, nikdo ne protestuje. Tudi naše politično društvo „Edinost“ je menda oslepelo in oglušelo in njegovi odborniki so baje zgubili besedo, ker se sedaj neso povzdignili svojega glasu v protest proti tolikim krivicam in nepostavnostim. Morda pa molčite protestujete, gospoda? Taki protesti ne veljajo, na tak način nam ne pridobite najmanjše pravice.

In kaj je storilo to društvo za mesto? Kje je tista glasovita prošnja za slovenske osnovne šole v Trstu? — Zlobni jeziki pravijo, da slavni odbor niti ne vé, kje je! —

Mnogo, mnogo imam še na jeziku, o čemer pa hočem morebiti v kratkem govoriti, ako se stvar ne razjasni.

Na Livku pri Koboridu 21. oktobra. („Edinosti“ in njenemu člankarju poslednja beseda.) (Dalje.) V čem sva si navskriž? V glavnem le v treh točkah. O prvej točki govoril sem že nekoliko zgoraj, kakor tudi že v poslednjem mojem dopisu. Dejal sem, da se avtoriteti učiteljstva, tedaj tudi šolstva napredku, silno škoduje, če se govori o njega postanku s tako brezobzirnostjo in na tak način, kakor ste to storili Vi. Rekel sem že, da ste imeli pred očmi neke morebitne izjeme, a pisali ste na splošno o učiteljstvu na Primorskem, ki ne spada v pičlo Vašo kategorijo. Vi sicer nečete verjeti, da bi uničevale Vaše besede „novodobnega učiteljstva“ avtoriteto. Če Vam pa rečem, da smo to opažali celo v Koboridu, kjer se „imenitne in študirane“ glave kaj hlastno čitale Vaše sestavke in je tem veljakom potem silno vzrastel pogum, da so javno izražali Vaše misli, češ kaj nas bodo ti le učili, ki sami nič ne znajo, — naj Vam zadostuje. Ravno take pojave pa so opažali kolege po raznih primorskih krajih. Ker ste pa nekda hud latinec Vam bo znan rek: „Ad bove majori discit arare minor.“ In vendar nečete še spoznati, da to Vaše napadanje nikakor ne koristi dobri stvari, marveč, da podira steber izomiki in napredku, ravno zato, ker uničujete tako lehkomišelnost avtoriteto velikej večini našega učiteljstva. Nadalje pa pravite v 81. številu „Edinosti“: „Če meni absolvirane „ljudskošolnike“, iz znane fabrike izlezle učitelje, — nu, potem naj mu njegova velja!“ Jaz pa dostavljam na to: „Dovolj je, če Vas žeja uničiti ugled tudi le-tej kategoriji; s tem nikakor ne koristite šolstva napredku, — in taka želja in „žeja“ je vredna najstrožje graje!“ Kaj oblastno pa obsojate: „Sploh pa ti ljudje (— kaki ljudje so to? Vaši kolegi! Pis. —) neso nobene avtoritete imeli izgubiti, ker je nikdar imeli niso.“ Da, predrzni ste! „Če je niso imeli izgubiti, vrgli ste jim pa Vi polena pod noge: da si jo pridobé z veliko večjo težavo,“ kar je vse jedno. Nikakor pa nisem povedal preveč, če sem dejal: da se taki morebitni „nedostatki“ ne dajo več popraviti v teku „jedne cele generacije“. Umeje se: izumreti morajo! Sicer bi nastal mej njimi še-le pravi ravs in kavs, za „žlico modrosti“, kakor se nekda bje tam doli na Krasu mej „staršimi“ in „mlajšimi“ učitelji, kar so mi natančneje pojasnili nekateri kolege „blizu Vas“. Pa, se vé: Vi hočete povedati vso dozdevno resnico v najhujšji obliki, ne da pomislite na posledice. Se li ne spominjate šaljivca v III. berilu, ki je očital nekemu kmetu želečemu, naj mu pove kako resnico, rekoč: „Glejte, čudne reči so v vaši hiši: vi, vaš maček in vaša žena imate samo tri oči!“ Bili so na jedno oko slepi; se vé, da mu je kmet namazal hrbet z leskovko. Glejte, také nepotrebno je, da poveste tako „resnico“, če bi prav bila istinita, — o čemer pa bova še govorila. Če Vam je pa podarila mati narava večjih zmognostij in morda celo podjetnega duha, čemu bi radi tega prezirali druge, ki vrše svojo „pravo“ nalogo, če treba bolje od Vas? Učite se skromnosti in kolegijalnosti ter ne „domišljajte“ si: da ste zategadelj kaj več, kakor drugi. Così speriamo che sia!

Gorenja prva točka najine navskrižnosti pa je spravila na tapet drugo: o predstudiesh za učiteljska izobraževališča. Dolžite me, da zagovarjam „absolvirane ljudskošolnike“. Ne, gospodine kolega, teh ne, ker so (če jih je sploh kaj) itak le „izjeme“, ki so se morali na vsprejemni izpit dobro pripraviti, bodi si sami, ali pa s pomočjo inštruktorjev. Pač pa zagovarjam

tiste, ki so po osmo, ali sedmoletnem obiskovanju ljudske šole obiskovalitudi jedno ali dve leti pripravljajnico za c. kr. učiteljska ter mi nikakor neče v glavo, zakaj bi uživali kake predpravitice tisti, kojih predstudiesh je kaka nižja srednja šola. Vi ste stlačili tudi take v jeden koš z absolviranimi „ljudskošolniki“, da si so obiskovali prav tisto šolo, katero si želi tudi po Vas citovani prof. Emprerhtinger. Pri nas na Primorskem tedaj že imamo tako urejeno, kakor si drugod žele. Le pogledjte na učni načrt take šole, pa potem govorite! Vi pa trdite: spodnja gimnazija bodi uhod v c. kr. učit. izobraževališča. Baš v tem sva si navskriž! Kdo ima prav? Vi izključujete popolnem moje kliente, ki so se baš bolje izkazali od Vaših, a jaz Vašim nesem odrekal ustopa na učiteljska. Mislimo si mej mojimi in Vašimi klienti primerno paralelo.

Vprašam Vas: neso li dohajali na učiteljske leto za letom tudi dijaki srednjih šol in to celo iz petega, šestega in sedmega razreda? Dobro, hudovali se tedaj ne treba nobenemu, in to je Vaš „punctum saliens“. Učiteljske pa je tem Vašim klientom pravi „refugium peccatorum“, ker ono je res poslednja njih zaslomba, ko jih preganja neumnost, da bodi si že glede slabih materialnih ali pa intelektualnih razmer, da jim ni več mogoče dalje lezti po srednješolski lestvi. Le poprašajte sami sebe in celo vrsto vrstnikov Vaših: li ste kedaj sanjali, da bote jedli borni učiteljski kruhek? Niste li bili namenjeni za kaj večjega, „gospoda“? Dejal bi, da bi mi zamogel malokateri zanikati moje vprašanje. In Vi hočete: naj bi se učiteljske rekrutovalo jedino le iz taci v nadejah že prevarjenih mladencev? Jedino iz taci v, katerih namen je bil, da postanejo vse kaj družega, kakor pa učitelj? Vi pa hočete izključiti vse tiste: katerim prvotni namen je bil, da postanejo naroda svojega učitelji!! Ta razložek v osnovnih nadejah pa je tudi največji vzrok, zakaj poslednji bolje uspevajo, — kar se pač ne pa tajiti: „Exempla trahunt!“ Po sedanji osnovi pa imajo prvi in drugi dovoljen ustop, — in, kaj vendar hočete več?!

(Daje prih.)

Domače stvari.

— (Presvetlice sar) podaril je za zgradbo zvonika in obzidja pri cerkvi v Brancu na Goriškem 200 gld.

— (Zabavni večer) pisateljskega društva je jutri zvečer v g. Šunkove gostilni na Dunajski cesti.

— (Imenovanje.) Deželne sodnije svetnika Ludovik Kickh v Gradcu in Viktor Suppantšitsch v Celovcu imenovana sta nadsodnijskima svetnikoma v Gradcu.

— („Tugomer“) je v gimnazijski knjižnici Ljubljanski prepovedan. Kdo ga je dal v prepoved, ne vemo, a izvestno bil je to mož tesnosrčen in omejenega obzorja. Pomilujmo ga!

— (Vabilo k društveni besedi,) katero priredi narodna čitalnica Ljubljanska v nedeljo dne 31. oktobra 1886 l. s sodelovanjem vojaške godbe c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. — Vspored: 1. Nessler-Nikiš: Fantanzija o motivih iz opere „Trompeter von Säckingen“; igra vojaška godba. — 2. Havlas: „Crnoj gori“; poje čitalniški možki zbor, — 3. a) Denza: „O, ko bi me ljubila“, b) Meyerbeer: Arija iz opere „Robert der Teufel“; poje gospa Milka Gerbičeva. — 4. Buron: „Polska pesen“; igra vojaška godba. — 5. Gerbič: „Gondoljerjeva pesen“; poje čitalniški ženski zbor. — 6. pl. Zajc: „Iztočna zora“, hrvatska kantata za bas-solo in možki zbor s spremljevanjem glasovira. Solo poje gosp. Pucihar; na glasoviru spremljata gospica Lujiza Moos in gosp. pl. Ohm-Janušovska. Čveterorčno spremljevanje za glasovir priredil g. Fr. Gerbič. — 7. Emeršič: „Varijacije na rogu“; igra vojaška godba. — Začetek ob 1/2 8. uri zvečer. — Pristop je dovoljen izključljivo le č. p. t. društvenikom. Odbor.

— (Naučno ministerstvo) je načeloma odločilo, da občina ni dolžna poplačevati stroškov za pouk otrok, ki so že spolnili 14. leto.

— (Vreme) je izredno ugodno. Danes je bil prekrasen dan, nebo čisto, kakor ribje oko, solnce toplo, planine slikovito lepe, šetališča polna ljudij. Kot posebna redkost bodi omenjeno, da je bilo danes videti metuljev in da se nam je iz g. Hauptmano-

vega vrta na sv. Petra predmestji doposlala češpljeva vejica s svežim cvetjem.

— (Nov denar) po pol goldinarja bomo dobili. Državni zbor vsprejel je resolucijo v tem zmislu. S tem bode vsaj deloma odpomagano davni potrebi in bomo potem imeli denar skoro jednak nemškim markam, francoskim frankom, srbskim dinarom in bolgarskim levom.

— (Izneverjenje.) Pri tukajšnjem trgovci A. Hartmanu službujoči agent Sušnik odšel je pred nekoliko dnevi na Štajersko, kjer je pri raznih trgovcih na svojega gospodarja račun pobral 1300 gld. S Štajerskega odpejal se je na Dunaj, kjer se je zglasil pod drugim imenom. Policija Dunajska, kateorej se je sumen zdel, ga je prišla in ga bode odposlala v Ljubljano. Našli so pri njem baje samo 500 gld.

— (Obiskovanje grobov) dne 1., 2. in 3. novembra je v Trstu iz zdravstvenih ozirov prepovedano. Kadar kolera poneha, bode cerkveno oblastvo določilo dan, da se bode umrlih spomin običajno praznoval.

— (Uradno izvestje o koleri.) Od polnoči 27. do polnoči 28. t. m. v Trstu zbolelo, 6 osov, v okolici 0. Izmej prej zbolelih 1 umrl. — Doslej zbolelo 888, ozdravelo 313, pomrlo 545. Z dežele naznanila sta se 2 slučaja v Trziči (Monfalcone)

— (Slovanskega pevskega društva na Dunaji) poslednji občni zbor bil je jako živahen. Na predlog dr. Drozde imenovan je za društvo velezaslužen predsednik dr. Jan Lenoch jednoglasno častnim članom. Dr. Zavadil poroča o tem, kako se imajo spremeniti pravila slov. pevskega društva, kar se brez ugovora vsprejme. Pri volitvah bila sta dosedanji predsednik dr. Lenoch (Čeh) in pevovodja A. A. Buhta (Čeh) zopet per acclamationem izvoljena. V odbor voljeni so sledeči gg. većinoma jednoglasno: za tajnika g. dr. Drozda (Čeh), vseučilišni docent, I. njegovim namestnikom dr. Zavadil (Čeh), računski svetnik in prezidijalni tajnik pri najvišjem računskem sodišči, II. namestnikom dr. Pukl, sodnijski tolmač in odv. konc., (Slovenec), za blagajnika Leon Bouchal, (Čeh), bankir, njegovim namestnikom Hrvat dr. Dobr. Brlič, arhivarjema Čeha Stibler in Veit, oba uradnika, za namestnika pevovodje g. Konst. Jahoda (Čeh), poštni uradnik. Tiskano letno poročilo, ki se je razdelilo mej ude, se je z občno pohvalo odobrilo. Prihodnji koncert bode začetkom decembra. Pevske vaje so za moške ude vsak petek I. Salvatorg., 12 od 7 1/2 do 1/2 10, za ženske pa o ponedeljkih v Slov. Besedi I. Wallnerstr., 2 od 5. do 7. ure zvečer.

— (Kmetijsko predavanje v Preserji) pri Borovnici ima tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc v nedeljo dne 31. oktobra popoldne po cerkvenem opravilu.

— (Vabilo.) „Pedagogičsko društvo“ za učitelje in šolske prijatelje bode zborovalo dne 4. nov. t. l. v Št. Jarneji na Dolenjskem v šolskem poslopi ob 10. uri dopol. Spored: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Dopisi. 3. Govor: Dolenjci s stališča omike in napredka. 4. Razprava: Uplivanje učitelja na kmetijsko gospodarstvo sploh in s posebnim obzirom na sadjerejo. 2. Pojedini nasveti. K mnogobrojni udeležbi vabi učitelje in šolske prijatelje Odbor.

— (Glasbeno-pevsko društvo „Vienac“) v nadškofijskem semenišči v Zagrebu izdalo je zbirko pesnij za vsa 4 grla pod naslovom „Bisernica II. dio“. V tej zbirki so vse lepše pesni hrvatskih skladatelj. Zategadelj društvo priporoča vsem prijateljem glasbe in petja, da to podjetje čim bolj podpirajo in širijo. Cena knjigi je 2 gld. a. v., a denarji pošljajo se društvu samemu. Mislimo, da ne treba od naše strani še posebnega priporočila. Hrvatska pesen se je pri nas tako omilila, da že skoro ni veselice brez nje, zato smo prepričani, da bodo naši pevci in pevski prijatelji po „Bisernici“ z veseljem posegli. Svoji k svojim!

— (Prvo hrvatsko društvo „biciklista“ v Zagrebu) pričelo je s prvim t. m. izdajati svoj lastni časopis z naslovom „Hrvatski biciklista“. Društvo šteje do sedaj 71 članov in sicer v Zagrebu 38, v Sisku 19, v Karlovcu 8 in v Krškem na Dolenjskem 6. Živelo jugoslovansko pobratimstvo!

— (Premembe v Lavantinski škofiji.) Knezoškofijski duh. svetniki so postali gg: dr. Avguštin Kukovič, prof. bogoslovja in podravnatelj v duh. semenišči, dr. Ivan Mlakar, prof. bogoslovja in

vodja v dij. semenišči, dr. Josip Pajek, profesor na c. kr. veliki gimnaziji — vsi v Mariboru; I. Skuhala, župnik v Ljutomeru in Ivan Šribar, dekan v Škalah. — G. Josip Črnko gre iz Jarenine v Lembah, Matija Frece s Ponikve k sv. Vidu pri Valdeku za provizorja. G. Anton Inkret pride iz Št. Jurija na Ščavnici za kaplana na Ponikvo, Fr. Šalamon pa iz Št. Jakoba v Slov. gor. k Št. Juriju na Ščavnici.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 28. oktobra. Iz Peterburga se javlja, da je tiskovno oblastvo vsem Peterburškim listom naročilo, naj pišejo v mirovnem smislu.

Pariz 28. oktobra. Laboulaye imenovan je veleposlanikom v Peterburgu, na njega mesto imenovan je veleposlanikom v Madridu Cambon.

Pariz 28. oktobra. Vse ozemlje ob reki Durance je preplavljeno. Škoda ogromna, dežuje neprestano. V Tarasconu vse pod vodo, v Avignonu velika nevarnost. V varstvo nabrežnih nasipov odposlali so se vojaki.

Bruselj 28. oktobra. Namesto Van der Smisena voljen je kandidat združenih liberalcev, Guillery, s 4062 glasovi poslancem Bruseljskim. Socijalist Ausele dobil je 1014 glasov. Katoliška stranka se je volitve zdržala.

Budimpešta 28. oktobra. V poslednjih 24. urah 6 oseb za kolero zbolelo, 6 umrlo.

Razne vesti.

* (Na Poznanskem) nakupila je nemška vlada oziroma v to odbrana komisija 10.085 hektarov poljskih zemljišč za 5,829.000 mark.

* (Molzen kozel.) V „Wiener landwirtschaftliche Zeitung“ pripoveduje vitez Eisenstein, da ima v svojem hlevu triletnega kozla, kateremu se je na trebuhu naredila otekline, ki se je pozneje povečala v nekako vime. Pred 14 dnevi zmisli so si posli, da bodo kozla pomolzli. A kako so se začudili, ko so namolzli od kozla 1/8 litra okusnega mastnega mleka. Zdaj molzejo kozla vsak dan. — Molzni ta kozel je pač zelo „raci“ podoben.

Naznanilo.

Skušnje na tukajšnji podkovski šoli vršile se bodo dne 27. in 28. decembra t. l., in sicer: 27. decembra skušnja iz podkovstva za kovače, kateri neso obiskavali podkovske šole, 28. decembra pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesá. Kovači, kateri se hočejo podvreči tej skušnji, naj se oglase pri podpisanim vodstvu do 15. dne decembra t. l.

Vodstvo podkovske šole v Ljubljani dne 27. oktobra 1886.

Dr. Karol vitez Bleiweis.

Za vnanjo porabo. Proti protinu in trganju, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo se je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (20 7)

Umrli so v Ljubljani:

27. oktobra: Jožef Egg, prisiljenec, 53 let, Kravja dolina št. 11, za drisko.
28. oktobra: Marija Svetlik, krojačeva hči, 7 mes., sv. Petra cesta št. 7, za pljučnico. — Boštjan Wegscheider, prisiljenec, 42 let, Pristavske ulice št. 4, za drisko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
28. okt.	7. zjutraj	746.25 mm.	5.0° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	747.41 mm.	8.6° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	749.25 mm.	6.4° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 6.7°, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 29. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83	gld.	50	kr.
Srebrna renta	84	gld.	50	kr.
Zlata renta	113	gld.	60	kr.
5% marcna renta	101	gld.	20	kr.
Akcije narodne banke	865	gld.	—	kr.
Kreditne akcije	280	gld.	70	kr.
London	125	gld.	05	kr.
Srebro	—	gld.	—	kr.
Napol.	9	gld.	88 1/2	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	91	kr.
Nemške marke	61	gld.	25	kr.
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	131	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	169	kr.
Ogrska zlata renta 4%	103	gld.	40	kr.
Ogrska papirna renta 5%	92	gld.	65	kr.
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	gld.	50	kr.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	117	gld.	75	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2%	124	gld.	25	gld.	—	kr.
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	gld.	—	gld.	—	kr.
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98	gld.	70	gld.	—	kr.
Kreditne srečke	100	gld.	177	gld.	25	kr.
Rudolfove srečke	10	gld.	18	gld.	75	kr.
Akcije anglo-avstr. banke	120	gld.	107	gld.	75	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	2	gld.	2	gld.	25	kr.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Die landwirtschaftlichen Gesetze u. Verordnungen des Herzogthums Krain.

Za poljedelce in gozdarje, politiške uradnike, občinske prodajalnike, osebno za kranjske učitelje in učiteljske pripravnike.

S pojasnili izdal na svitlo prof.

Vily. Linhart.

6 pól v 8°. Cena mehko vezani knjižici je 50, po pošti 55 kr.

Ta knjižica obseza vse poljedelske postavne in ukase na Kranjsko: postavno za tiče varstvo, pokončavanje mrlesov, poljsko varstvo, za pokončavanje predenice, v obrambo ribarenja itd., s primernimi privadoslovnimi in poljedelskimi pojasnili. Tudi priloge razprave o „stičjem varstvom“, „predenici“, „sumnem ribarstvu“, „trini usti“ ita. obsejajo mnogo poučljivega in zanimivega. Dodatek razpravlja vrednost gozda in najvažnejše določbe gozdarskega zakona. Ker je gotovo toplo želeli, da se razširja znanje poljedelskih postav, kajti take zbirke gledatelj postav smo dozdaj, ogrčali, bode ta knjiga istinito odpomogla živi potrebi. Priporočamo jo torej vsem onim, ki se pečejo s poljedelstvom, osebno pa velečestiti duhovščini in kranjskemu učitelstvu.

Ig. pl. Kleinmayr et Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Išče se sposobnega kupčijskega učenca za trgovino z mešanim blagom.

Angelo Casagrande v Ajdovščini.

Važno za trpeče na prsih in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofolj-naste, krvilone, slabotne, bledilone in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislino apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (727-3)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Tužci: 28. oktobra.

Pri sčunu: Schiller z Dunaja. — Weiss iz Budimpešte. — Hennauer z Dunaja. — Falkenau iz Prage. — Böber z Dunaja. — pl. Fiedlerman. — dr. Rappert iz Rudolfovca. — Semen z Dunaja. — Grill iz Zelenikova. — Fischer iz Kočevja. — Slabe iz Trsta.

Pri Mašiči: Schaffelhofer z Dunaja. — Forte iz Linca. — Furan, Weiss, Pretzner z Dunaja. — Fudis iz Celovca.

Pri cesarji avstrijskem: Mally, Konda iz Idrije.

KURVIT'S FIRMA

priporočila po nizki ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Zrebanje že v decembru.

Kinscem SREČKE à 1 gld. 11 srečk 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waitznergasse 6. (786-7)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja, da bodo proračuni za 1887. leto:

1. o mestni blagajnici,
2. o mestni ubožni zakladi,
3. o zakladu meščanske bolnice in
4. o ustanovnih zakladah v smislu §. 65 prov. obč. reda za Ljubljansko mesto od 24. oktobra do 7. novembra letos v magistratnem ekspeditu izpoloženi za javno pregledovanje in da lahko vsak svoje opazke o njih vsprejeti dá v zapisnik.

Mestni magistrat Ljubljanski, dne 23. oktobra 1886.

Župan: Grasselli.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Milovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Zivotopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . . . 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

